

[Pia Gjellerup]

ren sagde næsten, at han med det udvalgsarbejde, der var igangsat, faktisk havde fået det færdig, sådan at det kunne gå i trykken og blive fremlagt i løbet af nogle uger eller 1½ måned. Boligministeren nævnte så, at der manglede dog i hvert fald en del af undersøgelsen, idet der både er et kvantitativt synspunkt i forhold til tvangsauktioner og et kvalitativt synspunkt. Jeg kunne forstå, at der i hvert fald manglede en del, så den kunne jeg da håbe på kunne være noget af det, der kom med i en undersøgelse, for at vi kan bedømme det regelsæt, vi eventuelt skal behandle, i forhold til at ændre på tvangsauktionsreglerne.

Det er jo i hvert fald sådan, at der fra ganske mange sider er kommet meldinger om, at de tvangsauktionsregler, som fungerer hensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor der er få tvangsauktioner, ikke fungerer efter hensigten, når det er en masse, som vi ser i øjeblikket.

Tvangsauktionsreglerne er med til at trække den økonomiske nedtur i langdrag. Og det er ikke sådan, at nedturen så bliver fordelt over lidt længere tid. Det betyder, at nedturen faktisk også bliver så meget længere og så meget voldsommere.

Endelig foreslås det i beslutningsforslagene, som skal ses i sammenhæng, at man undersøger mulighederne for, om de ejere, som har måttet se deres boliger gå på tvangsauktion, eventuelt vil kunne fortsætte med beboelsen, men blot på lejebasis.

Det er et emne, som kunne være nok så spændende at se på navnlig i relation til, at realkreditinstitutterne, jeg er lige ved at sige ligger inde med en række boliger, som de ikke kan komme af med, men som heller ikke anvendes til beboelse. Det er i hvert fald ikke rimeligt, og vi vil gerne med forslagene lægge op til, at man finder en mulighed for at anvende disse boliger, sådan at vi i et samfund, hvor vi ikke har for mange gode boliger, udnytter dem, der er der, på bedst mulig vis.

Jeg tror, det var boligministeren, der sagde, at man ikke skulle komme med forhastede patentløsninger. For det første mener vi ikke, at vores beslutningsforslag er forhastet, for det andet har vi aldrig tænkt os at fremsætte patentløsninger.

Når forslagene fremlægges i beslutningsforlagsform og indeholder en vifte af forslag, deriblandt anmodning om at iværksætte undersø-

gelser, er det for at pege på, at vi kender en række problemområder, som vi gerne vil have undersøgt, og vi vil gerne pege på nogle muligheder for at vise en vej igennem, så man kan pege på nogle muligheder for mennesker til at vælge at komme ud af nogle økonomiske problemer.

Vi kan da i hvert fald se, at de mange undersøgelser, som de to ministre har fortalt har været iværksat, har gjort deres virkning allerede. Det, vi så kan forvente, er, at beslutningsforslagene yderligere vil intensivere og også give anledning til en gennemførelse af forslag, når undersøgelserne er tilendebragt.

Flitten af forslag skal give muligheder for, at ulykkelige mennesker ikke bliver drevet ud i tvangsauktioner i det omfang, vi kender, og at vi samtidig dermed undgår samfundsøkonomiske tab, der i dag måles i milliardklassen.

Det er vist unødvendigt at sige, at selvfølgelig kan Socialdemokratiet støtte beslutningsforslagene, men vi vil også meget gerne medvirke til drøftelser af forslagene udformning mere præcist, hvis der er ønsker om det. Det kan vi i hvert fald fra Socialdemokratiets side indgå i, så vi kan få løst nogle meget alvorlige problemer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Her i vores nordlige områder er boligen jo ikke bare et sted, hvor man spiser, og et sted, hvor man opholder sig kort tid, men det er rammen om de fleste familiers dagligdag, det er rammen om vort sociale liv, og det bliver den jo mere og mere, efterhånden som man bliver ældre og ikke bevæger sig så meget. Derfor betyder en bolig overordentlig meget for en dansker; den betyder meget for den danske familie.

Derfor er det, vi oplever omkring tvangsauktioner, en begivenhed, stor eller lille, som altid må påkalde sig en eller anden form for opmærksomhed, opmærksomhed på den måde, når man er lovgiver, om det er loven, der er i orden, eller den hindrer, at boligen kan oprettholdes for den familie, der ønsker det.

Vi er tre om det: Der er dem, der køber; der er dem, der giver lånene, således at køberen bliver i stand til at flytte ind; og så er der som sagt os som lovgivere.

Om de to beslutningsforslag, der behandles i dag – jeg skal på vegne af hr. Helge Adam Møller gøre rede for B 79 og på egne vegne for B 80 – må den konservative folketingsgruppe sige, at